

Fredericia, Silkeborg, Viborg, Frederikshavn og Hjørring.

Stk. 2. Almindelige regler om forretningernes fordeling mellem dommere ved de i stk. 1 nævnte retter fastsættes af justitsministeren, jf. dog stk. 3.

Stk. 3. Ved første ledighed i en af dommerstillingerne ved de i stk. 1 nævnte retter, skal der ske udnævnelse i stillingen med forbehold om senere indførelse af administrationsordning. Ved ledighed i den anden stilling indføres administrationsordning ved den pågældende ret, og en af dommerne udnævnes til administrerende dommer. § 16 a, stk. 3, 2. og 3. pkt., finder i så fald tilsvarende anvendelse.

Stk. 4. De øvrige byretter består hver af en dommer.«

8. I § 17 a, stk. 2, 4. pkt., § 57, stk. 1, 1. pkt., og § 88, stk. 1, 2. pkt., ændres »beskikkede« til: »administrerende«.

9. I § 18 a, stk. 1, og § 18 b, 1. pkt., indsættes efter »Uden for det i § 9, stk. 2, nævnte område«: »og ved henvisning efter § 9, stk. 4,«.

10. I § 132 og § 136, stk. 3, ændres »sager, som i medfør af §§ 224-226 ville høre under byret,« til: »sager, der i medfør af reglerne i kapitel 21 behandles ved byret,«.

11. §§ 224-227 affattes således:

»§ 224. Borgerlige retssager behandles i 1. instans ved byret, medmindre andet er bestemt i denne eller anden lov.

§ 225. Ved landsret behandles i 1. instans sager om prøvelse af afgørelser truffet af et ministerium eller en central statslig klageinstans, der har den øverste administrative kompetence til at træffe afgørelser i sager mellem det offentlige og private. Dette gælder dog ikke de i kapitel 43 a og 43 b omhandlede sager.

Stk. 2. Parterne kan vedtage, at sager, der efter stk. 1 er landsretssager, skal behandles ved byret.

§ 226. Byretten kan med undtagelse af de i stk. 2 og 3 nævnte sager efter begæring af en part henvise en sag til behandling ved landsret, såfremt

- 1) sagen er af principiel karakter,
- 2) sagens udfald kan få væsentlig betydning for andre end parterne,

- 3) sagen har særlig indgribende betydning for en part,
- 4) sagen rejses af eller mod en offentlig myndighed eller institution,
- 5) sagen rejser spørgsmål om anvendelse af fællesmarkedsret eller fremmed ret, eller
- 6) sagen efter indhentet udtalelse fra landsretten findes mest hensigtsmæssigt at kunne behandles i forbindelse med en anden sag, der verserer ved landsretten.

Stk. 2. Reglerne i stk. 1 gælder ikke for de i kapitel 42, 42 a, 43, 43 a, 43 b og 44 omhandlede sager.

Stk. 3. Byretten kan efter begæring af en part henvise sager, der opstår af ansættelsesforhold mellem arbejdsgivere og deres ansatte, til behandling ved Sø- og Handelsretten i København; såfremt fagkundskab til sø- og handelsforhold skønnes at være af betydning for sagens afgørelse, og henvisningen er begrundet i en eller flere af bestemmelserne i stk. 1, nr. 1-5.

Stk. 4. Begæring om henvisning efter stk. 1 og 3 skal så vidt muligt fremsættes i 1. retsmøde eller, såfremt sagen forberedes skriftligt, før skriftvekslingens slutning. Retten kan dog i særlige tilfælde henvise sagen efter en begæring, der fremsættes senere, men dog inden domsforhandling er begyndt.

Stk. 5. Afgørelse af, om sagen skal henvises eller ikke, træffes ved kendelse. En kendelse, hvorved sagen henvises, kan ikke indbringes for højere ret.

§ 227. Sager om krav, der har en økonomisk værdi over 500.000 kr., skal henvises til behandling ved landsret, såfremt en af parterne begærer det. Reglerne i § 226, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.

Stk. 2. Sagsøger kan endvidere anlægge de i stk. 1 nævnte sager ved landsretten.«

12. § 230 affattes således:

»§ 230. Udvides påstanden i en sag om krav af økonomisk værdi, der er anlagt ved byret, ud over den i § 227 nævnte grænse, henvises sagen efter en af parternes begæring til fortsat behandling ved landsretten. Reglerne i § 226, stk. 4 og 5, finder tilsvarende anvendelse.«

13. § 231 ophæves.

14. § 249, stk. 3, 1. pkt., ophæves, og 2. pkt. affattes således: